

Innovatiebox

De werking en de praktijk

Inhoudsopgave

1	Algemeen	1
2	Inleiding	2
3	Werking van de innovatiebox	3
	3.1 Toegang tot de innovatiebox.....	3
	3.2 De drempel en voortbrengingskosten.....	4
	3.3 De voordelen.....	5
	3.4 Kwalificerende uitgaven.....	5
	3.5 Totale uitgaven.....	6
	3.6 Kwalificerende voordelen.....	6
	3.7 Overgangsrecht.....	6
4	De praktijk	7
	4.1 Methoden bij de praktische toepassing van de innovatiebox.....	7
	4.2 Belangrijkste aandachtspunten.....	8
	4.3 Evaluatie innovatiebox.....	9
5	Selectie literatuur	10

Crowe Horwath Peak Accountancy & Belastingadvies

Amsterdam

Postbus 74175
1070 BD Amsterdam

Rotterdam

Postbus 4308
3006 AH Rotterdam

Nijmegen

Postbus 451
6500 AL Nijmegen

Contact

T: 088 2055 000
E: service@crowehorwath.nl
I: www.crowehorwathpeak.nl

1 Algemeen

De innovatiebox biedt de mogelijkheid voordelen die opkomen uit innovatieve activiteiten en bedrijfsmiddelen tegen een gunstig tarief te belasten. Op die manier hoopt men het innovatieklimaat in Nederland te verbeteren, meer innovatieve ondernemingen aan te trekken en vooral concurrerender te worden ten opzichte van het buitenland. De uitvoering van de innovatiebox is zeer specifiek en voor een goede en optimale uitvoering is het verstandig de innovatiebox bij belastingplichtigen in samenwerking met deskundigen die ervaring hebben, vorm te geven.

2 Inleiding

Ter stimulering van innovatieve werkzaamheden geldt vanaf 2007 voor belastingplichtigen in de vennootschapsbelasting een speciaal fiscaal regime voor inkomsten uit innovatie: de innovatiebox.¹ Met ingang van 2017 heeft Nederland het regime aangepast om het in overeenstemming te brengen met de kaders die de OESO in BEPS Action Plan 5 heeft neergelegd. In de innovatiebox worden voordelen uit kwalificerende immateriële vaste activa belast tegen een effectief tarief van 5 procent, in plaats van het reguliere tarief van de vennootschapsbelasting van 25 procent. Dit lage tarief is een effectief tarief dat vorm heeft gekregen door de innovatiewinsten slechts gedeeltelijk in de heffing te betrekken. Daarbij is wel van belang dat alleen de daadwerkelijke innovatiewinsten voor deze grondslagvermindering in aanmerking komen. De bepaling van die innovatiewinsten is om die reden een belangrijk onderdeel van de toepassing van de innovatiebox.

¹ De regeling van de innovatiebox is neergelegd in art. 12b Wet Vpb 1969 e.v.

3

Werking van de innovatiebox

3.1 Toegang tot de innovatiebox

Toegang tot de innovatiebox is alleen mogelijk voor inkomsten uit immateriële activa² die (economisch) eigendom van de belastingplichtige zijn en zijn voortgebracht (ontwikkeld)

- (i) door de belastingplichtige zelf,
- (ii) door middel van contract-R&D of
- (iii) door middel van een cost-contributionarrangement.

Voor de toets of iets zelf is voortgebracht, merken wij op dat de innovatieve activiteiten (onder bepaalde voorwaarden) ook in het buitenland kunnen plaatsvinden als de belastingplichtige eigenaar van het voortgebrachte immateriële activum wordt. Met name in het geval contract-R&D en/of een cost-contributionarrangement verband houden met S&O-verklaring, verdient de toepassing van de innovatiebox bijzondere aandacht om te voorkomen dat de innovatiebox onbedoeld geen toepassing kan vinden. Hierbij zijn onder meer vraagpunten wie uiteindelijk het octrooi verkrijgt en of de innovatieve werkzaamheden (en dus het daaruit voortkomende immateriële activum) vallen onder de S&O-verklaring. De verkrijger van de toegangkaart (zie hierna) is hierbij van belang.

Voor de toegang tot de innovatiebox wordt vanaf 1 januari 2017 een onderscheid gemaakt tussen kleinere en grotere belastingplichtigen. Een kleinere belastingplichtige voldoet cumulatief aan de volgende voorwaarden als hij:

- 1) een totale netto-omzet – of indien hij behoort tot een groep: de netto-groepsomzet – heeft die de € 250 mln over vijf jaren niet overschrijdt; én
- 2) over vijf jaren niet meer dan € 37.5 mln brutovoordelen behaalt met al haar kwalificerende immateriële activa.

Kleinere belastingplichtigen hebben voldoende aan de S&O-verklaring als toegangkaart, waarbij dit tevens de enige toegangsmogelijkheid is. Die 'toegangkaart' is essentieel om de innovatiebox te kunnen toepassen.

Voor grotere belastingplichtigen (zij die niet voldoen aan een of beide van de hiervoor genoemde voorwaarden) geldt dat zij voor hun innovatie tevens dienen te beschikken over een tweede toegangkaart met betrekking tot het immateriële activum. Deze kan de volgende vormen hebben:

- programmatuur;
- de aanvraag van een octrooi dan wel kwekersrecht;
- een afgegeven octrooi dan wel kwekersrecht;
- een vergunning voor het in de Europese Unie in de handel brengen van geneesmiddelen voor dierlijke of menselijke toepassing;
- een aanvullend beschermingscertificaat van het Octrooicentrum Nederland;
- een geregistreerd gebruiksmodel ter bescherming van innovatie; óf
- een exclusieve licentie om een van bovenstaande rechten te gebruiken op een bepaalde wijze, bepaalde termijn of bepaald geografisch gebied.

Verder is nog een andere toegangkaart omschreven, maar die is vooralsnog nog niet van kracht geworden. Dit betreft niet-chemische methoden voor gewasbescherming in de zin van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Afhankelijk van goedkeuring van de EU

² Wat precies onder een immaterieel activum dient te worden verstaan, is niet in de fiscale wet vastgelegd. Uit de FED 'Innovatiebox en RDA' 2^e druk 2012, p. 23, blijkt dat een essentieel element van een immaterieel activum is dat het 'niet stoffelijk' van aard is en dat het de potentie heeft om gedurende meerdere jaren economische voordelen voor de onderneming op te leveren. De duiding immaterieel bedrijfsmiddel is synoniem voor een immaterieel activum, beide worden in deze tekst gebruikt.

wordt deze toegang met terugwerkende kracht ingevoerd.

Tot slot geldt voor grotere belastingplichtigen dat hun immaterieel activum ook kan kwalificeren als het alleen S&O heeft, maar wel samenhangt met een ander immaterieel activum dat wel door twee toegangskarten gedekt is.

Een belastingplichtige kan per afzonderlijk kwalificerend immaterieel actief opteren voor toepassing van de innovatiebox. In het algemeen komen nieuwe productontwikkelingen, verbeterde productieprocessen en ontwikkeling van software als kwalificerende immateriële activa in aanmerking voor toepassing van de innovatiebox. De innovatiebox is beperkt tot innovatie op technisch of procestechnisch gebied. Met name wanneer sprake is van de verbetering van een productielijn is lastig te beoordelen of de innovatiebox op daarmee te behalen voordelen toepassing kan vinden. Veelal is dat niet het geval. Branding, logo's, merknamen en vergelijkbare activa zijn expliciet uitgesloten van toegang tot de innovatiebox. Innovatie op het gebied van marketing valt dus buiten de reikwijdte van de innovatiebox. Het is overigens voor toepassing van de innovatiebox niet noodzakelijk dat de immateriële activa op de balans worden vermeld (maar dat mag uiteraard wel).

3.2 De drempel en voortbrengingskosten

De regeling bevat een drempel die dient te worden ingelopen. Alleen winsten boven die drempel komen voor de grondslagvermindering – en daarmee dus voor het effectieve tarief van 5 procent – in aanmerking. Het inlopen van de drempel vindt plaats door inkomsten uit een immaterieel activum dat is ondergebracht in de innovatiebox, tot het bereiken van de drempel wel te belasten tegen het statutaire tarief van 20/25%. De achtergrond hiervan is dat de aftrek van de voortbrengingskosten heeft plaatsgevonden tegen het statutaire tarief van 20/25 procent. Als de voordelen uit het voortgebrachte immateriële activum direct tegen het gereduceerde tarief in de innovatiebox zouden worden belast, is dit niet in evenwicht met de eerdere aftrek van de voortbrengingskosten tegen het reguliere tarief. De drempel wordt dan ook gevormd door de voortbrengingskosten van alle immateriële activa waarvoor de belastingplichtige heeft geopteerd voor toepassing van de innovatiebox, vermeerderd met de voortbrengingskosten van andere immateriële activa in de innovatiebox van het voorgaande jaar, voor zover deze nog niet zijn ingelopen.

Kosten van fundamenteel (wetenschappelijk) onderzoek en mislukte ontwikkeling maken geen onderdeel uit van de voortbrengingskosten, aangezien bij deze kosten een directe link met het in de innovatiebox onder te brengen (daadwerkelijk) ontwikkelde immateriële activum ontbreekt. In de fiscale jurisprudentie is bepaald dat ook rente en kosten ter zake van een geldlening, opgenomen ter financiering van de ontwikkeling van een bedrijfsmiddel (financieringskosten), tot de voortbrengingskosten behoren.³ De Hoge Raad oordeelde dat de rente die in het kader van de hypothecaire lening is verschuldigd, behoort tot de voortbrengingskosten en deswege dient te worden geactiveerd. Het staat daarom vast dat financieringskosten die verband houden met de innovatieve werkzaamheden ook tot de voortbrengingskosten behoren en dienen te worden ingelopen, alvorens de innovatiebox toepassing kan vinden. Rente en kosten welke zien op de financiering na de ingebruikneming van het immaterieel actief behoren daarentegen niet tot de voortbrengingskosten.⁴ Uit oude jurisprudentie van de Hoge Raad is eveneens gebleken dat ook vaste algemene kosten tot de voortbrengingskosten behoren.⁵

³ HR 2 april 1969, nr. 16 101, BNB 1969/08.

⁴ Zie ook FED "Innovatiebox en RDA", 12^e druk, onderdeel 5.6.

⁵ Hoge Raad 30 september 1964, nr. 15 216, BNB 1966/52.

Aan het einde van elk jaar stelt de inspecteur de resterende drempel, gelijktijdig met de aanslag, bij beschikking vast. Verliezen die zijn toe te rekenen aan immateriële activa in de innovatiebox kunnen in aftrek worden gebracht tegen het statutaire tarief van 25% in plaats van tegen het gereduceerde tarief van 5%. Het op deze wijze in aftrek gebrachte verlies verhoogt vervolgens de in de toekomst in te lopen drempel. Deze systematiek komt ook tot uitdrukking in de praktische toepassing van de innovatiebox op basis van de afpelmethode (zie hierna).

3.3 De voordelen

Vanaf 1 januari 2017 moeten voordelen niet alleen aan immateriële vaste activa zijn toe te rekenen, er moet ook nog een extra berekening worden uitgevoerd om de voordelen daadwerkelijk in de innovatiebox te belasten. Die berekening wordt gevormd door de zogenoemde nexusbreuk. Deze volgt direct uit de 'nexus approach', die volgt uit de voorschriften van de OESO en welke dient om voordelen daar te belasten waar ook daadwerkelijk uitgaven voor de ontwikkeling van het immateriële activum worden verricht. Hiermee wordt niet meer volledig aangesloten bij de benadering waarbij het doorslaggevend is voor wiens rekening en risico een immaterieel activum wordt ontwikkeld. Benadrukt wordt dat het hier gaat om 'uitgaven' en niet om 'kosten' waardoor de nexusbreuk aansluit bij het moment dat betaald wordt en niet het moment waarop de onderliggende kosten voor verslaggevingsdoeleinden in aanmerking worden genomen.

De nexusbreuk is als volgt vormgegeven:

$$\textit{kwalificerende voordelen} = \frac{1,3 \cdot \textit{kwalificerende uitgaven}}{\textit{totale uitgaven}} * \textit{voordelen}$$

Er wordt derhalve onderscheid gemaakt tussen kwalificerende uitgaven en totale uitgaven. Het verschil tussen die twee bedragen zijn de uitgaven die verband houden met het uitbesteden van S&O aan een met de belastingplichtige verbonden lichaam. De reikwijdte hiervan is gelijk aan die van art. 10a Wet Vpb 1969. Indien de belastingplichtige derhalve een deel van het S&O uitbesteedt aan een verbonden lichaam, kwalificeren de uitgaven die hiermee samenhangen niet als kwalificerende uitgaven. Aangezien die niet-kwalificerende uitgaven wel de totale uitgaven verhogen, verslechtert dit de ratio van de breuk en valt een deel van de voordelen uit het immateriële activum buiten de innovatiebox. Om zakelijke gevallen van uitbesteding aan verbonden lichamen tegemoet te komen, mogen de kwalificerende uitgaven verhoogd worden met 30%. De uitkomst van de breuk wordt echter wel op maximaal 1 gesteld. Overigens geldt uitbesteding niet als uitbesteding aan een verbonden lichaam op het moment dat dit door het verbonden lichaam uiteindelijk aan een derde partij wordt uitbesteed (indirecte uitbesteding aan een derde). Dan zijn het dus geen kwalificerende uitgaven.

Indien de uitkomst van de breuk dusdanig onredelijk is dat dit geen recht doet aan het innovatieve karakter van de belastingplichtige, bestaat de mogelijkheid dit via de hardheidsclausule te weerleggen. Dit zal echter alleen in zeer uitzonderlijke gevallen kans van slagen hebben, temeer daar duidelijke toetsingskaders daarvoor ontbreken.

3.4 Kwalificerende uitgaven

Uitgaven kwalificeren voor de breuk indien de belastingplichtige ze verricht in verband met door hem/haar verricht S&O voor de ontwikkeling van het immateriële activum. Een aantal uitgavensoorten is uitgesloten als kwalificerende uitgaven, te weten: uitgaven ter zake van schulden, uitgaven ter zake van huisvesting (ongeacht de functie en activiteit die er

plaatsvinden) en uitgaven die niet direct verband houden met het S&O dat heeft geleid tot het immateriële activum.

Binnen (een) fiscale eenheid gelden uitgaven voor uitbesteding (aan wie?) als 'eigen uitgaven'. Hetzelfde geldt voor uitgaven in een vaste inrichting in het buitenland.

3.5 Totale uitgaven

Zoals aangegeven, zijn de totale uitgaven gelijk aan de totale kwalificerende ontwikkelkosten, plus de uitgaven ter zake van het uitbesteden van S&O aan verbonden lichamen. Indien geen uitbesteding aan verbonden lichamen plaatsvindt, is de uitkomst van de nexusbreuk derhalve gelijk aan 1. Uitgaven aan derden (uitbesteed onderzoek) kwalificeren derhalve niet als onderdeel van de totale uitgaven).

3.6 Kwalificerende voordelen

Het uitgangspunt voor het vaststellen van kwalificerend inkomen is het netto-inkomen uit het kwalificerende immateriële activum. Zoals al uit bovenstaande blijkt, kunnen voordelen uit hoofde van kwalificerende immateriële activa, op verzoek van de belastingplichtige, in de innovatiebox worden betrokken. Alle reguliere voordelen, zoals royalty's of (een deel van) de reguliere verkoopresultaten die door het kwalificerend immateriële activum worden gegenereerd, maar ook de verkoop van het immateriële activum zelf, kunnen in het algemeen beschouwd worden als kwalificerende voordelen voor de innovatiebox. De bijbehorende kosten worden in mindering gebracht op deze bedragen.

Daaraan voorafgaand dienen de totale voordelen uit het immaterieel activum in kaart te worden gebracht. De vraag hierbij is welk deel van de resultaten daadwerkelijk zijn toe te rekenen aan de innovatie die de belastingplichtige heeft verricht (zie daarover hierna onderdeel 4.1). De uiteindelijke in de innovatiebox ondergebrachte kwalificerende voordelen worden door middel van de hiervoor al besproken grondslagvermindering tegen een effectief tarief van 5 procent belast. Zoals al aangegeven, is dat effectieve tarief echter alleen toegankelijk voor de voordelen die de eerdergenoemde drempel overschrijden (zie: paragraaf 3.2). Voordelen die voortkomen uit andere dan innovatieve werkzaamheden komen (vanzelfsprekend) niet in aanmerking voor het gereduceerde tarief van de innovatiebox.

3.7 Overgangsrecht

Met de overgang van het oude innovatieboxregime naar het nieuwe regime voorziet de wetgever tevens in overgangsrecht. De belangrijkste items lichten wij er op deze plaats uit:

- Voor immateriële activa die vóór 1 juli 2016 zijn voortgebracht en waarbij de belastingplichtige ervoor kiest deze voor die datum onder het oude regime onder te brengen, blijft het oude regime gelden (zie hierna). *De belastingplichtige dient die keuze uiterlijk te maken in de aangifte over het belastingjaar waar 1 juli 2016 in valt.*
- Immateriële activa die zijn voortgebracht ná 31 december 2006 en vóór 1 januari 2017 kwalificeren voor het nieuwe regime indien hiervoor aan de belastingplichtige een octrooi of kwekersrecht is afgegeven. Een S&O-verklaring is derhalve niet vereist.
- Kleine belastingplichtigen die een vaststellingsovereenkomst voor het oude regime hebben, kunnen op grond van een besluit van 15 december 2016 nr. BLKB 2016/225266 M ook ná 2016 de (nieuwe) innovatiebox blijven toepassen op grond van de afspraken in de overeenkomst. Een van de voorwaarden daarbij is dat zij geen werk uitbesteden. Na mededeling aan de Belastingdienst volgt geen (formeel) besluit of goedkeuring van de zijde van de Belastingdienst.
- Het oude regime kan uiterlijk worden toegepast op het laatste boekjaar dat eindigt vóór 1 juli 2021. Vanaf die datum geldt derhalve alleen nog het nieuwe innovatieboxregime.

4 De praktijk

4.1 Methoden bij de praktische toepassing van de innovatiebox

Het uiteindelijke belastingvoordeel van de innovatiebox voor de belastingplichtige is afhankelijk van onder andere de voordelen en de voortbrengingskosten die aan de innovatiebox kunnen worden toebedeeld. Het destilleren van het voordeel uit het (bedrijfs)resultaat is doorgaans niet eenvoudig en niet op eenduidige wijze te herleiden uit de administratie van de belastingplichtige. Hetzelfde geldt voor het in kaart brengen van de voortbrengingskosten. Daarbij is tevens, zoals hiervoor aangegeven, sinds 2017 de toepassing van de nexusbreuk van belang. Als onderdeel daarvan dient vanuit een zorgvuldig opgestelde administratie van de belastingplichtige tevens nog een vertaalslag gemaakt te worden waarmee de uitgaven die in de breuk ingevuld moeten worden, naar voren komen. Daaraan voorafgaand is de afbakening van het uiteindelijk voortgebrachte (innovatieve) immateriële activum een hobbel die genomen dient te worden bij de toepassing van de innovatiebox. Een meer praktische benadering van de innovatiebox verdient daarmee de voorkeur, aangezien een exacte benadering van de voornoemde parameters tot (te) grote knelpunten en/of administratieve lasten voor de belastingplichtige leidt, maar soms simpelweg ook niet eens mogelijk is. Om aan diverse toerekeningsproblemen tegemoet te komen, geldt sinds januari 2013 een forfaitaire toerekeningsmogelijkheid. Alvorens die te behandelen, gaan wij in op de reguliere systematiek.

Als reguliere systematiek geldt dat in de praktijk in overleg met de Belastingdienst veelal een praktische toepassingsmethode wordt overeengekomen. Hierbij zijn twee varianten (afpelmethode en cost-plusmethode) het gangbaarst in het overleg met de Belastingdienst om de innovatiebox toe te passen, een en ander afhankelijk van de plek die de innovatie in de onderneming inneemt. Als innovatie een kernfunctie vormt voor de onderneming wordt veelal de 'afpelmethode' gehanteerd. Hierbij worden delen van de winst (de EBIT) toegewezen aan de diverse kern- en ondersteunende functies van een onderneming. Een van de vraagpunten bij deze methode is de verdeling van de EBIT over de verschillende functies die te onderkennen zijn binnen de onderneming. Vanaf 2017 is tevens meer aandacht voor een zo nauwkeurig mogelijk aggregatieniveau en zal minder dan voorheen een overallemethode op basis van de totale EBIT mogelijk zijn. De toepassing van deze systematiek dient bij voorkeur met een ervaren adviseur op dit gebied plaats te vinden.

Als de innovatie geen kern-, maar een ondersteunende functie voor de onderneming vormt, is een cost-plusmethode een in de praktijk geaccepteerde manier om het innovatieboxvoordeel tot uitdrukking te brengen. Voor de basis voor deze cost-plusmethode komen in beginsel alle kosten in aanmerking die zijn gemaakt met betrekking tot de innovatiewerkzaamheden en die hebben geleid tot een immaterieel activum. Daartoe behoren ook de uitgaven die verband houden met het uitbesteden van S&O aan een met de belastingplichtige verbonden lichaam, mits geen sprake is van verdere (onder)uitbesteding aan derden.

Over het algemeen wordt naar een praktische benadering gezocht waarbij de Belastingdienst in de regel bereid is om beschikbare administratie te gebruiken, met het doel om extra administratieve lasten voor de toepassing van de innovatiebox zo veel mogelijk te voorkomen.

Zoals aangegeven, is sinds 1 januari 2013 een forfaitaire regeling mogelijk voor het bepalen van de innovatieboxwinst. Deze is sinds 1 januari 2017 opgenomen in art. 12bd Wet Vpb 1969. Deze forfaitaire regeling kan ieder jaar opnieuw worden toegepast. In dat geval wordt

25% van de totale jaarwinst, met een (jaarlijks) maximum van € 25.000, geacht op te komen uit de kwalificerende bedrijfsmiddelen en dat bedrag valt dan in de innovatiebox. Dit geldt alleen nog voor de kleinere belastingplichtigen en zoals hiervoor is aangegeven, geldt voor de kleinere belastingplichtigen dat een S&O-verklaring voldoende is als toegangkaartje. Er hoeft bij deze forfaitaire systematiek geen rekening gehouden te worden met de drempel. De forfaitaire regeling geldt, als men daarvoor kiest, voor alle immateriële activa samen. Het is derhalve niet mogelijk om voor sommige kwalificerende immateriële activa de hoofdregel toe te passen en voor andere immateriële activa de forfaitaire regeling. Het forfait kan niet onbeperkt worden toegepast. Dat is namelijk slechts mogelijk als in het jaar zelf of in de twee voorafgaande kalenderjaren een kwalificerend immaterieel activum is voortgebracht. Door die eis zal het forfait na drie jaren dus vervallen. Wel kan dan nog op reguliere wijze de winst in de innovatiebox worden belast, mits op dat moment uiteraard aan alle voorwaarden wordt voldaan. De forfaitaire regeling heeft daardoor alleen in de aanloopjaren na de totstandkoming van het immaterieel activum zin. Zolang in de referentieperiode een kwalificerend immaterieel activum is voortgebracht, kan de forfaitaire regeling evenwel voor alle kwalificerende immateriële activa toepassing vinden. Uit de parlementaire toelichting volgt een voorbeeld dat wij hieronder in aangepaste vorm hebben weergegeven.

Innovatie bv vervaardigt in 2017 een immaterieel actief. De voordelen daaruit kunnen in de innovatiebox worden opgenomen. Als er na 2017 geen nieuwe activa onder een S&O-verklaring zijn voortgebracht, kan het forfait tot 2020 worden toegepast. Als de winst van Innovatie bv in 2017

€ 100.000 bedraagt, kan Innovatie bv € 25.000 aan winst in de octrooi-box onderbrengen. Dat levert dan een belaste winst van 5/25 (dus € 5000) op. Het restant van de winst ad € 75.000 wordt dan op reguliere wijze belast.

4.2 Belangrijkste aandachtspunten

Samenvattend verdient een aantal punten in de praktijk bijzondere aandacht bij toepassing van de innovatiebox:

- Het kiezen van een methode om de praktische toepassing van de innovatiebox vorm te geven;
- De nadere invulling van de gekozen methode voor toepassing van de innovatiebox;
- Definiëren van het immateriële activum;
- Behandeling van de voortbrengingskosten;
- Uitbestede werkzaamheden (bijvoorbeeld contract-R&D) en de mate waarin dat aan verbonden lichamen plaatsheeft met de bijbehorende S&O-dekking;
- De verkrijging van een immaterieel activum door juridische fusie, juridische splitsing, bedrijfsfusie, fiscale eenheid, verkrijging vanuit het buitenland en de geruisloze inbreng in de bv;
- De toepassing van het overgangsrecht ten aanzien van de overgang naar het nieuwe regime voor activa. Thans speelt dit in de praktijk vooral ten aanzien van de wetswijziging van 2017.

4.3 Evaluatie innovatiebox

Begin 2016 is de vorige innovatiebox geëvalueerd in een uitvoerig rapport van Dialogic.⁶ Samenvattend zijn de conclusies dat het mkb het grootste aantal gebruikers kent, maar het voordeel uit de stimuleringsregeling voor het grootste deel bij het grootbedrijf (meer dan 250 FTE) neerslaat. De innovatiebox wordt als doeltreffend beoordeeld, doordat deze tot extra inspanning op het gebied van R&D leidt. Daarbij wordt de kanttekening gemaakt dat er mogelijk wel nog betere regelingen bestaan om innovatie te stimuleren. In aanvulling hierop draagt de innovatiebox bij aan het aantrekken en behouden van R&D intensieve bedrijven en daarmee aan het vestigingsklimaat. Verder wordt nog opgemerkt dat de innovatiebox doelmatig is doordat deze kostenefficiënt kan worden uitgevoerd.

Bij de introductie van het nieuwe regime is geen evaluatieverplichting in de wet opgenomen. Wel is Nederland gehouden, als deelnemend land, de OESO op de hoogte te houden van het gebruik van het regime, onder meer ten aanzien van het gebruik van de regeling door de kleinere belastingplichtigen.

⁶ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2016/02/19/evaluatie-innovatiebox-2010-2012>.

5 Selectie literatuur

Voor meer informatie over de innovatiebox verwijzen wij naar de volgende artikelen en brochure(s):

- drs. IJ. de Nies en drs. B.J. Kiekebeld *Actualiteiten, belangrijkste knelpunten en praktische toepassing van de innovatiebox*, MBB 2011, nr. 5, p. 195-206
- drs. IJ. de Nies *Stimulering van innovatie: van octrooibox naar innovatiebox*, WFR 2010/146
- drs. IJ. de Nies *Integratie van de RDA in de WBSO en actualiteiten innovatiebox*, TFO 2016/143
- mr. M.L.B. van der Lande *Innovatiebox en RDA*, FED VPB, 2^e druk 2012